

॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ स्वशः स्वानीन्द्रियाणितद्वशः न कदाचन भविष्यामीति शेषः खेति स्वच्छः पाठः ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ सांवत्सरोज्यौतिषिकः ॥ १११ ॥ आत्मना स्वशरी
 प्रियाप्रियेपरित्यज्यसमः सर्वेषु जंतुषु ॥ कामं क्रोधं च लोभं च मानं चोत्सृज्य दूरतः ॥ १०४ ॥ यश्च धर्मात्प्रविचलेल्लोकैकश्च न मानवः ॥ निग्राह्यस्ते स्वबाहुभ्यां
 शश्वद्धर्ममवेक्षता ॥ १०५ ॥ प्रतिज्ञां चाधिरोह स्वमनसा कर्मणा गिरा ॥ पालयिष्याम्यहं भौमं ब्रह्म इत्येव चासकृत् ॥ १०६ ॥ यश्चात्र धर्मो नित्योक्तो दंडनीति
 व्यपाश्रयः ॥ तमशंकः करिष्यामि स्ववशो न कदाचन ॥ १०७ ॥ अदंष्ट्या मे द्विजाश्चेति प्रतिजानीहि हे विभो ॥ लोकं च संकरात्कृत्स्नं त्रातास्मीति परंतप ॥ १०८ ॥
 वै न्यस्ततस्तानुवाच देवानृषिपुरोगमान् ॥ ब्राह्मणामेव महाभागानमस्याः पुरुषर्षभाः ॥ १०९ ॥ एवमस्त्विति वै न्यस्तु तैरुक्तो ब्रह्मवादिभिः ॥ पुरोधश्चाभवत्तस्य
 शुक्रो ब्रह्ममयोनिधिः ॥ ११० ॥ मंत्रिणो वालखिल्याश्च सारस्वत्योगणस्तथा ॥ महर्षिर्भगवान्गर्गस्तस्य सांवत्सरो भवत् ॥ १११ ॥ आत्मनाष्टम इत्येव श्रुतिरे
 पापरानृषु ॥ उत्पन्नौ बंदिनौ चास्य तत्पूर्वौ सूतमागधौ ॥ ११२ ॥ तयोः प्रीतो ददौ राजापृथुर्वैन्यः प्रतापवान् ॥ अनूपदेशं सूताय मगधं मागधाय च ॥ ११३ ॥ सम
 तां वसुधायाश्च ससम्यगुदपादयत् ॥ वैषम्यं हि परं भूमेरासीदिति ननः श्रुतं ॥ ११४ ॥ मन्वन्तरेषु सर्वेषु विषमा जायते मही ॥ उज्जहार ततो वै न्यः शिलाजालान्समंत
 तः ॥ ११५ ॥ धनुष्कोट्या महाराज तेन शैला विवर्धिताः ॥ सविष्णुना च देवेन शक्रेण विबुधैः सह ॥ ११६ ॥ ऋषिभिश्च प्रजापालैर्ब्राह्मणैश्चाभिषेचितः ॥ तं साक्षा
 त्पृथिवीभेजे रत्नान्यादाय पांडव ॥ ११७ ॥ सागरः सरितां भर्ता हिमवांश्चाचलोत्तमः ॥ शक्रश्च धनमक्षय्यं प्रादात्तस्मै युधिष्ठिर ॥ ११८ ॥ रुक्मं चापि महामेरुः
 स्वयंकनकपर्वतः ॥ यक्षराक्षसभर्ता च भगवान्नरवाहनः ॥ ११९ ॥ धर्मं चार्थं च कामे च समर्थं प्रददौ धनं ॥ हयारथाश्च नागाश्च कोटिशः पुरुषास्तथा ॥ १२० ॥
 प्रादुर्बभूवुर्वैन्यस्य चिंतनादेव पांडव ॥ नजरान च दुर्भिक्षं नाधयो व्याधयस्तथा ॥ १२१ ॥ सरीसृपेभ्यस्तेनेभ्यो न चान्योन्याल्कदाचन ॥ भयमुत्पद्यते तत्र तस्य रा
 ज्ञो भिरक्षणात् ॥ १२२ ॥ आपस्तस्तं भिरेचास्य समुद्रमभियास्यतः ॥ पर्वताश्च ददुर्मागं ध्वजभंगश्च नाभवत् ॥ १२३ ॥ तेनेयं पृथिवी दुग्धासस्यानि दशसप्त च ॥
 यक्षराक्षसनागैश्चापीप्सितं यस्य यस्य यत् ॥ १२४ ॥ तेन धर्मोत्तरश्चायं कृतो लोको महात्मना ॥ रंजिताश्च प्रजाः सर्वास्ते नरा जेति शब्दयते ॥ १२५ ॥

रेण सहाष्टमः पृथुर्विष्णोः सकाशादित्यर्थः तथा हि विष्णुः प्रथमः विरजाद्वितीयः कीर्तिमांस्तृतीयः कर्दमश्चतुर्थः अनंगः पंचमः अतिबलः षष्ठः वेनः सप्तमः पृथुरष्टम इति ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥

॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥

प्राजस्वामिति भारत ॥ १२७ ॥ तपसा भगवान्विष्णुराविवेश च भूमिं ॥ देवबन्धरदेवानां नमते यं जगत्पूर्वं ॥ १२८ ॥ दंडनीत्याच सततं रक्षितव्यं नरेश्वर ॥ नाथ
 पयैतथा कश्चिच्चारतिर्ष्यददर्शनात् ॥ १२९ ॥ शर्भदिकर्मराजैर्दशभक्त्या योपकल्पते ॥ आत्मना कदापि नैव मम लोकोत्तम इति ॥